

Allemaal Poezen Zomerverslag 2011

Oktober 2011

Omdat ik dikwijls versteld sta van wat mensen bezielt om dieren zoveel leed aan te doen, vertel ik jullie enkele schrijnende toestanden van poesjes die ik deze zomer alweer kon redden van onmenselijk leed.

Om te beginnen moet ik wel zeggen dat nog steeds een waanbeeld bestaat dat een kat zonder meer kan gedumpt worden en wel als 'dusdanig', zijnde een kat, kan overleven. Niets is minder waar, zonder eten, zonder beschutting tegen regen en wind, wordt zij gewoonweg de trage dood uitgestuurd.

Zo is er Minneke (niet aangeboden voor meter en peterschap omdat de dierenarts geen lang leven voorspelt). Minneke is vel over been binnengebracht, ogen diep in de kassen, amper vooruitstrompend. Na intense opknappingsbeurt door vitaminerijk voedsel en een comfortabele beschutte plaats werd ze op de hof vrijgelaten maar nierproblemen zullen haar fataal worden, ondanks passende medicatie, doch te laat. Maar Minneke is zo gelukkig, een hele dag jammert ze om eten door de slechte nierfunctie en wel tienmaal dagelijks krijgt ze hapjes toegediend, en dan houdt het jammeren even op. Ze geniet van de knuffels en een nu zo zorgeloos bestaan.

Moj, de Duitse Herder en Minneke, het arme poesje

Zo is er het grijsbeige kattinnetje vanop een boerderij uit de buurt. Steeds opgesloten in een stal zonder eten om muizen te vangen. Uiteindelijk vonden zij en haar zus de weg naar de burens waar ze voedsel vonden. Ik nam ze allebei mee naar mijn dierenarts, zusje was zeer zwak, ik nam ze mee maar ze stierf enkele dagen later na toch nog buikje volgegeten te hebben. Allebei hadden ze kanker aan de tepels, dit is het gevolg van pasgeboren kittens te liquideren, waardoor de melk blijft opzitten. Het ander dat wat sterker was, werd verzorger, kreeg de prikpil en mocht bij de burens blijven.

Doch enkele tijd daarna ging het weer slechter en hadden mensen liever al die zorgen niet. Chronische wonden, dikke opgezwollen tepels (maar geen pijn), vermagerd, kwam ze bij ons toe maar 'Merlijntje' vecht. Ze is nu veel dikker geworden, eet veel en beweegt zich genoegzaam in de roedel. 'S avonds kent ze de gewoontes van het huis, wanneer een dessert wordt uigedeeld is ze steeds van de partij. Angstig voel ik nu regelmatig aan de opgezwollen tepels en denk dan bij mezelf dat ze toch even nog geniet van een goed leven.

Zo is er het witte kattinnetje, zo lief en braaf, mankend, onderkomen en kanker aan de oortjes. Ik hoop dat dit poesje nog adoptieouders vindt want het is een echt huiselijk poesje dat nog een tijdje de dankbaarheid zelve kan zijn en een gouden hart nog veel liefde kan geven.

Zo werden 3 kittens van vier weken achter in een tuin gedumpt zonder mamapoes want de vindsters hebben op mijn aanraden nog enkele dagen voedsel gezet, het bleef onaangeroerd. Een kitten van vier weken kan nog niet alleen eten. Toen ze werden binnengebracht en ik ze er een comfortabel plaatsje had bezorgd, stond ik versteld, ik zette een groot bord met babymelk, vermengd met rijstvlokken en niet te geloven, ze wisten het te vinden en ook hoe je dat opslabbert.

Lang bleven ze klein en mager, maar babymelk, veel vitaminerijk eten en extra vitaminen daar bovenop werden de grondslag van flinke, speelse en superlieve kittens.

Dat mensen jaarlijks in de media over massale euthanasie in asielen lezen en zien, belet hen helemaal niet om onbelet te kweken. De onverschilligheid kent echt geen grenzen meer.

Zo kreeg ik twee meldingen, onvoorstelbaar dat je klakkeloos zo'n wantoestand laat groeien.

Kruibeke:

Tien ongesteerd katinnen, overal lagen er nestjes, verspreid over een onoverzichtelijk terrein.

Bergruimtes werden opengebrouwen, dagen en dagen werden er nestjes gezocht en werden er vangbakken uitgezet. De oude man, koppig, bleef maar eten zetten, het was een klus van weken en weken geduld. Kittens die niet of amper konden eten, werden door de burens of helpende pleeggezinnen verzorgd. Toen uiteindelijk bleef 1 kattin over, maar de man bleef maar eten zetten. Toen een morgen, ontdekte ik de kattin bij hem in huis. Ze had weeral buikje vol gegeten.

Je moet toch maar ergens op de juiste moment zijn. Door de drukte verstopte ze zich in de badkamer en na overal barricades te zetten en als enigste uitweg een opgespannen val, werd de laatste gesteriliseerd. Al de kittens werden geplaatst.

Zwijndrecht:

37 katten hetzij 17 kittens, 15 kattinnen en 5 katers in hetzelfde scenario als hierboven maar veel meer gespreid over stallen en woningen, parking en boerderij. Onoverzichtelijk en kittens die al verwilderd waren. Dit waren 6 weken van frustraties, uitzoeken en hard werk zodat ik uiteindelijk door de uitputting het meeste moest overlaten aan gewillige vrijwilligers.

De kittens werden voor het merendeel tam gemaakt door pleeggezinnen, voor enkele nog wat verwilderde kittens zoeken we nog een oplossing. Om zulke onvoorspelbare situaties op te lossen is er een zeer sterke drijfveer nodig want bij het aanzien van zulke toestanden zakt de moed je echt in de schoenen en sta je echt de wanhoop nabij.

Asielen kunnen dit jaar de toestroom van poezen niet volgen. Omdat de infrastructuur bij ons iets anders is dan in de asielen, lukt het ons bij zomersie pieken toch nog vele poezen te redden (daarvoor werden immers zomerverblijven gebouwd).

Het asiel van St. Amands en zeker dat van Sint-Niklaas hadden dit jaar ook zwaar te kampen met plaatsgebrek. Het voelde goed aan menige poezen o.a. van Beveren, Sint-Niklaas, Lokeren en Hamme nog te kunnen helpen. Het gebied Bornem, Puurs, Niel werd evenzeer overspoeld en wij deden echt ons best. Wat Antwerpen betreft, waar voor mij alles ooit begon, heb ik ook een zestigtal poezen opgevangen. Intussen werk ik weer mee met het sterilisatie en castratie project in Oost-Vlaanderen en hoop dat dat met de jaren soelaas zal brengen doch vrees ik dat de mentaliteit van vele mensen dient te veranderen om echt merkbare verbetering te bereiken.

Voor de gemeente Temse (die niet verbonden zijn aan enig asiel) waar men meestal nergens met poezen in een asiel terecht kan, tracht ik zoveel mogelijk te helpen zo niet welk lot zou deze dutskes te wachten staan.

Lieve leden,

Bedankt voor jullie trouwe steun, jullie maken dit goede werk
allemaal mogelijk!!

Hartelijke groeten,

Mevr. Lucretia Dierckxsens
VZW Allemaal Poezen
Annekensstraat 13
9150 Kruibeke

www.allemaalpoezen.net

BE74 737-0313973-27